

[Fr. Dalgaard.]

kan ske med en saadan Bog, og han faar altsaa Anledning til at sikre sig yderligere, f. Eks. ved det fornuftige, som saa mange gør, at forsyne Kontrabogen med et Mærke, der skal opgives samtidig med Navnet. Men naturligvis, ogsaa denne Foranstaltning kan have sine Ulemper, men den er nu en god Sikring for dem, som til enhver Tid er klar over, hvad Mærket hedder.

Kapitel 5, der handler om Noteringsreglerne, har jeg omtalt i anden Forbindelse.

Kapitel 6 indeholder en Række kortere Forældelsesfrister for Gældsbreve, end vi har haft tidligere. Ogsaa dette er i Overensstemmelse med Udviklingen, idet man nu i mange Papirer benytter en kortere Forældelsesfrist end den sædvanlige 20-aarige, vi har i dansk Ret for Dokumenter. Der foreslaas — i Modsætning til Kommissionens Forslag —, at Forældelsesfristen afbrydes, naar der i Fristens Forløb er indløst en Rentekupon. Kommissionen har ikke ment, at dette skulde virke afbrydende, men det har Justitsministeriet, og jeg mener med Rette; jeg synes, der er noget underligt i, om vedkommende Institution uden videre skulde kunne sige: Nu er der løbet 7—8 Aar, og nu kommer der det 9de Aar denne Rentekupon til Indløsning, men det tager vi intet Hensyn til, Fristen gaar sin Gang. Justitsministeriet har, som sagt, og med Rette synes jeg, ment, at Fremkomsten af en Rentekupon skal virke advarende og afbryde Forældelsesfristen.

I Forbindelse med Lovforslaget om Gældsbreve staar Lovforslaget om Mortifikation af Værdipapirer. Det er udarbejdet af den samme Kommission. Ogsaa her er der i høj Grad Tale om Fæstnelse af Regler, som har udviklet sig gennem mere end hundrede Aar. Saa gammelt er vort Mortifikationsinstitut. De Regler, som gjaldt dengang, har ikke været tilstrækkelige, men i Tidens Løb har der jo udviklet sig adskillige, som kan bruges, og nu kommer der altsaa en Lov, som fæstner disse Regler — jeg synes paa en klar og god Maade — og føjer nye til, der er i god Traad med den hidtidige Udvikling, og som jeg mener at Kommissionen har været meget heldig med. Selv om det ikke er ofte, at et Værdipapir forsvinder — Folk passer jo heldigvis paa den Slags Ting —, saa sker det jo, og det kan være til stor Ulempe baade for Skyldner og Fordringshaver og ogsaa for andre, at et saadant Værdipapir ikke formelt kan komme ud af Verden. Man maa derfor have et

Mortifikationsinstitut, og det skal være klart og simpelt.

Nu er det saaledes, at naar man skal have et Værdipapir ødelagt, have det gjort dødt og magtesløst, indkalder man i Statstidende et Par Gange, men Statstidende er jo ikke Morskabslæsning; den følges naturligvis systematisk paa en Række Kontorer og Institutioner, men alligevel kan det knibe, fordi Mortifikationsindkaldelserne kommer meget tilfældigt. Lovforslaget indfører nu den Regel, at Indkaldelser af Papirer, der skal mortificeres, skal ske i Statstidendes første Nummer i hvert Kvartal. Alle, som har Interesse i at følge den Slags Ting, har da en naturlig Opfordring til at være særlig paapasselige over for dette Nummer og undersøge, om det indeholder en Indkaldelse til Mortifikation, som de har med at gøre. Det er en meget klar og god Regel, der nok skal vise sig at være effektiv.

Endvidere foreslaas det i § 10, at naar der er Tale om saadanne Mortifikationsindkaldelser, skal Papirenes Numre optages i hvert Fald i en Del af de Trækningslister, som man kender fra Banker og andre Institutioner, der udsendes hvert halve Aar, Trækningslister over de Obligationer, der udtrækkes i den Termin, der kommer — en Foranstaltning, der vil medføre, at mange flere end de, der for Tiden undersøger disse Ting, bliver opmærksomme paa, at Ejerne af saadanne Papirer kan risikere, at de forsvinder ud af Hænderne paa dem, fordi de en skønne Dag bliver mortificeret. Det skal ogsaa nok vise sig at være baade praktisk og effektivt.

Desuden er der indført Regler om, at man i Modsætning til tidligere kan mortificere Ihændeleverpapirer, en Regel, som ogsaa er nødvendig, men det er klart — og det er det, der sker ved dette Lovforslag —, at der maa meget strenge Regler til.

Mortifikationsinstitutet i den Skikkelse, hvori det foreligger efter dette Lovforslag, tror jeg vil virke ganske anderledes praktisk, klart og sikkert end det, vi har i Øjeblikket.

De tre øvrige Lovforslag — de to, der hører under dette Punkt paa Dagsordenen, og det, der skal behandles som Punkt 4, Forandring i Stempelafgiftsloven — er Konsekvenslove, der ikke giver Anledning til mange Bemærkninger; men jeg skal dog pege paa — ligesom den højtærede Justitsminister gjorde det ved Forelæggelsen —, at der ved de Ændringer i Rets-